

Antti Verner Kautto

Satuja aikuisille

Pieniä tarinoita kiireisille

Satuja aikuisille

ja pieniä tarinoita kiireisille

Teksti ja kuvat
Antti Vernerinen Kautto

Teksti ja kuvat © 2019 Antti Vernerinen Kautto
Kustantaja: BoD – Books On Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books On Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-951-56810-2-7

SISÄLTÄÄ

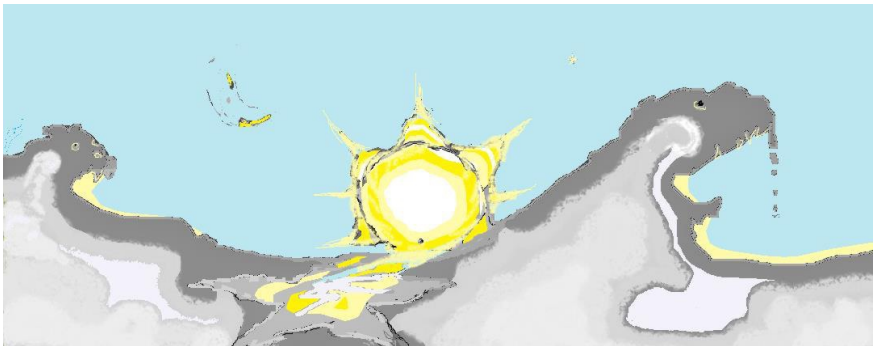
- 1** Kadonneitten avaruuslentäjien uudestisyntyminen
- 2** Peräkammarin poika
- 3** "Kartalla ollaan"
- 4** Majakka
- 5** Vipattava menojalka
- 6** Tästä päivästä lukien
- 7** Holger Nilssonin matkassa
- 8** Rakastui toiseen
- 9** Kun rakkautesi ei riitä
- 10** Parisuhdeterapeutti, joka käytti kuulosuojaimia
- 11** Prinsessa Suuruinen ja prinssi Pikkarainen
- 12** Lutikkalan arkea
- 13** Oodi rahalle
- 14** Kolme porsasta ja kilpikonnan puolikas
- 15** Salkku-Julli ja Julkku-Salli
- 16** Aforismeja aikuisille
- 17** Tapaus Restoranta
- 18** Lavastajan tuomio
- 19** Minne olemme menossa?
- 20** Tuhkimo ja tuhma kimono
- 21** Rakkaan Edward Bullin muistolle
- 22** Kolme muskottisoturia ja herra d´Tattari, Muskottien taistelulaulu
- 23** Vanha papyruskäärö
- 24** Libitina Perdun tapaus
- 25** Pekko Puukasvo
- 26** Kohtalon kello
- 27** Horoskooppi vuoden jokaiselle päivälle
- 28** Ohjussuunnittelija emeritus Kauko Astalo
- 29** Oh, Babe!
- 30** Humaliston porukka Tuiterissa
- 31** Hymys suin taas meren rantaan
- 32** Kuningasten kuningas
- 33** Iltamäenlasku
- 34** Oona Liisa
- 35** Voiko olla totta?
- 36** Kesäpäivän sää
- 37** Joulukirkko
- 38** Oi, köyhyys, sä joulun lapsi
- 39** Mieteloru

1 KADONNEITTEN AVARUUSLENTÄJIEN UUDESTISYNTYMINEN

Tämä tarina on täysin tuulesta temmattu ja täyttä hölynpölyä. Ettei vain kukaan mene lankaan ja ota todesta. Kuitenkin on niin, että monet tarinat alkavat elää omaa elämäänsä eikä niiden todenperäisyyden tutkimiseen kannata uhrata energiaansa. Uskokoon ken tahtoo tai olkoon uskomatta.

Suurena salaisuutena ei ole pysynyt, että kaikki avaruuteen lähetetyt miehitetyt avaruusaluukset eivät ole koskaan palanneet maan pinnalle. Todennäköistä on, että mitä enemmän avaruuteen tullaan lähettämään miehitettyjä aluksia, sitä enemmän ihmisiä katoaa sille tielle.

Eräällä huippusalaisella lennolla kävi niin, että avaruusaluksen virheellinen lentorata kiihdytti aluksen aivan käsittämättömään nopeuteen. Avaruusalus miehistöineen joutui matkallaan maailmankaikkeuden ulkolaidalle. Nopeus kasvoi niin suureksi, että aika alkoi kulua aluksella taaksepäin. Avaruusalus alkoi rapistua samassa tahdissa kuin se oli rakennettu. Miehistöltä katosivat vaatteet ja ympäriltä koko avaruusalus. Miehistö muuttui sikiöiksi ja edelleen siittiöiksi jatkaessaan jäätyneinä huimaa matkaansa avaruudessa.

Siittiöt eivät olleet ehtineet vielä hajota, kun ne törmäsivät jättiläismäisen avaruushevosen silmään. Avaruushevonen oli tähtikuvion kokoinen muistuttaen meille tuttua merihevosta. Pelkkä silmä oli jotakuinkin aurinkokuntamme kokoinen. Avaruushevosen silmäneste oli suotuista elinympäristösiittiöille, joista kehkeytyi silmänesteessä merihevosen näköisiä otuksia.

Siellä ne nyt uudessa elinympäristössään ihmettelivät, mikä oli heidän elämänsä tarkoitus! Oliko heidän elinympäristönsä ulkopuolella tai sisäpuolella minkäänlaista elämää? Luulisi heillä olleen ikävä maapalloa. Mutta eihän sellainen ikävöiminen ollut edes mahdollista. Ei heillä olisi voinut olla maapallosta mitään tietoa eikä tajua. Ja vaikka olisi ollutkin, ei maapallon löytyminen olisi ollut mitenkään mahdollista. Ja vaikka maapallon löytyminen olisi joskus joillekin olioille käynyt mahdolliseksi, olisiko koko maapalloa enää ollut olemassakaan?

Että sellainen uudestisyntyminen sattui käymään näille avaruuslentäjille.

2 PERÄKAMMARIN POIKA

Lyyli Leväperän auton peräpäästä alkoi kuulua kummaa rutinaa. Siitä Lyyli sai syyn lähteä peräkyllille tapaamaan autonasentaja Perälää, joka oli perillä autoista. Perillä Lyyli ja Perälä menivät peräkanaa tarkastamaan auton perää. Perälä arvioi, että vika todellakin kuului perästä. Hän uteli Lyyliltä: Oliko autossa lukkoperä? Oliko tullut vedeltyä perässään peräkärriä, kun kosla tyhjänäkin vaikutti peräpainoiselta? Onko korjatessa käytetty alkupe-
räisvaraosia?

Seikkaperäiset kysymykset harmittivat Lyyliä ja hän kiljaisi, ettei hän omaa peräänsä tullut valittamaan ja ettei häntä muutenkaan tarvinnut perään katsoa. Rutinan perimmäisen syyn on löydyttävä autosta!

Perälä oli varsinaiselta ammatiltaan perämies, joka oli jättänyt Perämeren aallot ja muuttanut asumaan Perämaan perukoille, Peräkyllään. Siellä hän nyt pihanperällä korjasi naapureittensa autoja. Alunperin hänen varallisuutensa oli perittyä sekä lisäksi peräisin autojen korjaamisesta ja avaimenperien postimyynnistä syntyneiden saatavien perimisestä. Salaperäinen mies kiinnosti omaperäistä Lyyliä, minkä vuoksi Lyyli tuli asiaa peräämään.

Lyyli kysäisi sivumennen: Onko perää, että asut peräti yksiksesi? Vinha perä, vastasi Perälä. Mutta perä nyt talliin, niin katson sitä perää. Lyyli käveli takaperin tallin perälle ja huomasi harmikseen, ettei Perälä tullut perässä. Ei kiirettä, kunhan perähommat hoituvat! No, katson perän, kun ehdin. Lasku tulee perästäpäin. Lyyli oli nyt vieraalla maaperällä: Jätatkö minut tänne tallin perukoille yksikseni? Miten sen laskun perimisen kanssa on? Laskua ehti perätä myöhemmin! Oliko muuta kuin perä? Olisi kyllä perämoottori ja kamera, jossa on moottoriperä, mutta ne samoin kuin eloperäiset ovat kunnossa.

Tarinan todenperäisyyttä voisi muuten epäillä, mutta kun Perälän oli nähty moottoripyörällään huristelemassa Lyyli takaistuimellaan, olivat Lyylin ystävät alkaneet peräänkuuluttaa Lyyliä. Parin päivän perästä parin olikin nähty rantautuvan tasaperäisellä veneellä Pättäränperän suoperäiselle rannalle pelkkää perämelaa käyttäen. Veneen peräpäässä oli paha vuoto, kun

veneën koko perätaulu oli irronnut - ei perälautaa, ei mitään. Oliko Perälä vetänyt vesiperän, kun vene oli jätetty rannalle nurin perin?

Perättömään puheeseen ei kannattaisi uskoa, kun jutun alkuperästä ei ole tietoa. Pariskunta tavattiin kuitenkin pian Lyylin kotoa, perähuoneen peränurkasta. Pariskunnan jutustelussa oli tullut vastaan umpiperä, kun Perälä oli puhjennut puhumaan perimmäisistä asioista kuten siitä, että hän oli syntynyt perätilassa ja tullut maailmaan takaperin. Se taas oli hänen luullakseen johtunut siitä, että hänen suonissaan virtasi vierasperäistä verta, isä kun oli alunperin kotoisin tuliperäisestä Sisiliasta.

Perälästä itsestään oli sen sijaan tullut hiljainen peränpitäjä, peräkammarin poika, joka tallinsa peräseinällä olevasta levysoittimesta kuunteli Retuperän WBK:ta.

Satuja aikuisille on kokoelma tarinoita,
joissa pohdintaan, onko todellisuus satua vai
sadut todellisuutta.

Heippa ja kiitos lukijoille!

Tavataan taas joskus!

BoD[™]
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi